

Sygn. akt I CSK 696/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa G. [...] z/s w R. - [...] przeciwko Z. spółce z o.o. w R.
o rozwiązanie spółki,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 maja 2018 r., sygn. akt I AGa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 2.700,00 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o drugą spośród wymienionych przesłanek.

Uzasadnienie potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r., II PK 274/11, nie publ.). Skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej zawierającej szczegółowe omówienie wątpliwości interpretacyjnych, a w przypadku istnienia rozbieżności w judykaturze, przytoczenia odpowiednich orzeczeń (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 111/09, nie publ.; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, nie publ.; z dnia 31 stycznia 2008 r., II UK 246/07, nie publ.; z dnia 13 grudnia 2007 r., I PK 233/07, OSNP 2009, nr 3-4, poz. 43; z dnia 19 października 2006 r., IV CSK 246/06; z dnia 30 maja 2005 r., I PK 23/05, nie publ.).

Skarżąca wskazała, że w sprawie niniejszej zachodzi potrzeba wykładni art. 365 § 1 k.p.c. w kontekście tego, czy - a jeśli tak to w jakim zakresie - inne sądy są związane motywami i ustaleniami, które legły u podstaw wydania prawomocnego rozstrzygnięcia o określonej treści.

Analiza wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, jego uzasadnienia, a także uzasadnień orzeczeń sądów obu instancji, nie daje podstaw do uznania, że rzeczywiście zachodzi wskazana przez skarżącą przesłanka potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności

w orzecznictwie sądów. Należy podkreślić, że ocena, czy Sąd prawidłowo konkretny przepis zastosował, nie stanowi o tym, że występuje potrzeba wykładni tego przepisu.

Ubocznie należy zauważyć, że art. 365 § 1 k.p.c. był przedmiotem wielokrotnych wypowiedzi Sądu Najwyższego. W wyroku z dnia 29 września 2017 r. w sprawie o sygn. akt V CSK 10/17 (nie publ.) Sąd Najwyższy wskazał, że sąd z mocy art. 365 § 1 k.p.c. nie jest związany ani ustaleniami faktycznymi, ani ocenami prawnymi wyrażonymi w uzasadnieniu wydanego w innej sprawie wyroku. Przedmiotem prawomocności materialnej jest bowiem ostateczny rezultat rozstrzygnięcia, a nie przesłanki, które do niego doprowadziły. Sąd nie jest więc związany z mocy art. 365 § 1 k.p.c. dokonaną w innym postępowaniu oceną istnienia konkretnego stosunku prawnego. Wyrok wiąże bowiem co do przysługiwania konkretnego roszczenia, ale nie co do oceny prawnej relacji zachodzącej między stronami, z której to roszczenie miałoby wynikać (zob. także wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 24 stycznia 2017 r., V CSK 164/16, nie publ.; z dnia 15 stycznia 2015 r., IV CSK 181/14, nie publ.; z dnia 7 grudnia 2017 r., V CSK 197/17, nie publ.).

Wobec powyższego nie można przyjąć, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).